

דבר

ישראל בת-62

ביטאון התאחדות עולי יוגוסלביה לשעבר בישראל

אוגוסט 2010

מספר 4

שנה 58

וצד התאחדות עולי יוגוסלביה לשעבר מאחז לכל
חברי ההתאחדות ולכל עולי יוגוסלביה, כאשר הם
ולדורות ההמשך ולכל היהודים בארצות יוגוסלביה
לשעבר ובצולאס כולו,
שנה טובה, שנת אושר בריאות ושלום הנשמה.
מי ייתן ונראה, בשנה הבאה עלינו לטובה, שנת עליה והנשמת
החלום.

דבר היו"ר

עברה, חלפה לה שנה ואנו ניצבים לקראת האסיפה הכללית של שנת 2010. זה הזמן לסכם את הדרך הארוכה אותה עברנו השנה.

יחד איתי, נבחר ועד חדש ומיד נחשפנו לבעיות הקשות שההתאחדות עמדה בפניהם. החובות המעיקים, המצב הכלכלי הקשה והבעיה הקשה והכואבת ביותר איתה נאלצנו להתמודד היא שנאלצנו לוותר על המשרד שלנו ברח' אלנבי 108 בת"א. בינתיים אושר לנו ע"י הבעלים להשתמש במשרד עד 31/12/2010, ולכן בתחילת השנה הבאה נאלץ להחזיר את המשרד לבעל הבית. הנושא קיבל תוקף של פסק דין ולכן לא ניתן לשנות את המצב. עם ויתור על המשרד, מחק לנו בעל הבית את החוב של כ 47,000 ₪ שהיינו חייבים לבעל הבית עבור שכר דירה.

במצב זה נאלצנו כבר להתחיל לארוז ולחפש מקום חדש שישמש כמשרד להתאחדות. נכון להיום כ 90% מהציווד של המשרד ארוז בקרטונים אותם רכשנו במיוחד לכך. כל קרטון ממוספר. בכל קרטון יש רשימת תכולה ורשימה מקבילה מתויקת בקלסר. בכוונתנו גם להעביר את הרשימה למחשב. נכון להיום אנו מוכנים לעבור למשרד חדש, אך עדיין איננו יודעים להיכן אנחנו עוברים. האמת היא שאנחנו די מוגבלים מבחינה כספית לא נוכל לשכור משרד בת"א. יש כמה הצעות, לדוגמא מר סבטוזר יובשביץ הביא הצעה למשרד בחיפה. בימים הקרובים ניסע שנינו יחד לבחון אפשרות זו. אני פונה לכל אחת ואחד מכם, אם למישהו מהחברים יש רעיון טוב היכן ניתן לשכור משרד של כ 15 עד 20 מ"ר, אשמח אם יודיע לנו על כך בהקדם. נושא השכרת המשרד הינו דחוף ביותר.

כזכור לכם, באסיפה הכללית הקודמת הודעתי שיש בכוונתי להגיש לאסיפה הבאה נוסח חדש של תקנון, אשר ישקף את רוח הדברים והמצב ההתאחדות היום. מצורף לעלון נוסח התקנון אותו אני מתכוון להביא לאישור האסיפה הכללית. אם למישהו מבין חברי ההתאחדות יש הסתייגות מהתקנון המוצע, מחלק ממנו או מכולו ואם למישהו מחברי ההתאחדות יש רעיון לתוספת כל שהיא לתקנון, אבקש לשלוח לנו את הערותיו ו/או הארותיו במייל לכתובת של ההתאחדות hitahdut@gmail.com או לצלצל לטלפונים 050-3556841 או 050-3556842 ואנו נתייחס לפנייתכם.

האסיפה הכללית של אשתקד אישרה להתחיל לגבות דמי חבר לשנת 2010 כבר באמצע ספטמבר 2009 וזאת בכדי לאפשר לנו להיחלץ מה"בוץ". אני שמח לבשר לכם, שבין אמצע ספטמבר ועד סוף שנת 2009 הצלחנו לקבל כ 31,000 ₪ דמי חבר ותרומות. אין ספק שעזרתם עזרה אמתית להתאחדות לצאת מה"בוץ". ועל כך כל הכבוד! הוועד ואני מודים לכל מי שנרתם למשימה להצלת ההתאחדות. הוכחתם שוב שכשצריך אתם מוכנים להושיט יד ולתרום. כמו כן אני גם שמח לבשר לכם שהשנה הצטרפו להתאחדות חברים חדשים, כך גם כאלה שנטשו אותה בשנים האחרונות והרבה מהם בני דור ההמשך, מה שמפריך בנו תקווה לעתיד.

הפעילויות שעשינו מאז ספטמבר 2009 ואלה שעוד מתוכננות הפיכו רוח חיים בהתאחדות וחברים חדשים מצטרפים, בדיוק כמו שחברים קודמים חוזרים להתאחדות. כאן המקום להוכיר תודה לצוות חברות הוועד, הגב' מירי דרמן והגב' לילי פאפו על כל העבודה וההשקעה שהשקיעו בועדת תרבות. בלי ההשקעה שלהן זה לא היה קורה.

להלן רשימה של כל הפעילויות שעשינו מספט' 2009 ואלה שעוד מתוכננות לנו עד סוף 2010:

- (1) ב 3 באוקטובר, ערכנו את הפיקניק השנתי של התאחדות עולי יוגוסלביה, ביער בן-שמן.
- (2) ב 12 בנובמבר, ערכנו תערוכת עבודות יצירה של עולים חדשים (מסכות, ציורים, עיצוב אופנה ותכשיטים). מטרת התערוכה, להכיר את העולים האומנים ולאפשר להם להציג את עבודותיהם.
- (3) ב 14 בנובמבר, ערכנו טיול למושב קדרון שהוקם ע"י עולים מיוגוסלביה, לרגל חגיגות 60 שנה להקמתו.
- (4) ב 2 בדצמבר, הרצתה לנו ד"ר מרים ריינר, מרצה בכירה מאוניברסיטת בר אילן בנושא "זהות יהודית באומנות מודרנית".
- (5) ב 24 בדצמבר, ערכנו ערב זיכרון לגב' ג'ני לבל ז"ל, סופרת והיסטוריונית ילידת יוגוסלביה לשעבר שחקרה וכתבה ספרים ומחקרים עבור יד ושם ובכלל.
- (6) ב 30 בדצמבר, כנס הסברה בנושא מיצוי זכויות ניצולי שואה, בבית ווהלין בגבעתיים.
- (7) ביום חמישי, 14/01/2010 ערכנו קונצרט של הגיטריסט (יליד זאגרב) Mr Kresimir Bedek אשר נגן גם קטע של המלחינה, עולה חדשה הגב' Ivana Kis. הקונצרט נערך ב"בית ביחד", רח' חשמונאים 99 תל - אביב.
- (8) ביום חמישי, 21/01/2010 התקיימה הרצאה של גב' סוזי קהתי "הפסיכולוגיה של הכסף. ההרצאה בשפה העברית נערכה ב"בית ביחד", רח' חשמונאים 99 תל - אביב.
- (9) ביום רביעי, 27/01/2010 התקיימה הרצאתו של ד"ר אליעזר פאפו בנושא: "האישה הספרדית - רופאה עממית". ההרצאה בשפה הסרבית-קרואטית. ההרצאה התקיימה ב"בית קהילות העולים" רח' יפו 36 ירושלים.
- (10) ביום חמישי, 04/02/2010 התקיימה הרצאתו של מר איוויצה צרשנש (ההרצאה בשפה הסרבית-קרואטית) "שלוש השתקפויות במראה אחת" - קהילות יהודיות בסריבו העותומנית, ספליט והרפובליקה החופשית של דוברובניק במאה ה-16. ההרצאה התקיימה ב"בית קהילות העולים" רח' יפו 36 ירושלים.
- (11) ביום חמישי, 11/03/2010 ערכנו את העצרת השנתית במלאת 67 שנים לגירוש יהודי מקדוניה. העצרת נערכה ביד ושם.
- (12) ביום שני, 15/03/2010 ערכנו תערוכה לאומנים עולים מארצות יוגוסלביה לשעבר. התערוכה נערכה ב"בית קהילות העולים" רח' יפו 36 ירושלים.
- (13) ביום חמישי 01/04/2010 ערכנו טיול בטיול במזרח חבל לכיש, ביקרנו והתארחנו בהתיישבות חדשה למפוני גוש קטיף. המשכנו בטיולנו לבקעת באר-שבע, וביקרנו בפזורות בדואית אותנטיות ובהתיישבות בדואית חדשה.
- (14) ביום שני 12/04/2010 ערכנו את העצרת השנתית לזכר יום השואה והגבורה ביער יהודי יוגוסלביה שבשורש, ליד ירושלים.
- (15) ביום שלישי 13/04/10 הוזמנו להרצאתו של מר אלי נאוטרה, התפרקותה של יוגוסלביה. ההרצאה התקיימה במכללה לתרבות יהודית ברח' מוריה 91 חיפה.
- (16) ביום שני 03/05/10 התקיימה הרצאתה של ד"ר מרים ריינר בנושא "דמות האישה באומנות". ההרצאה בשפה העברית. ההרצאה התקיימה ב"בית קהילות העולים" רח' יפו 36 ירושלים.
- (17) ביום שלישי 04/05/2010 נערך ערב התייחדות לקהילות הספרדיות של ארצות הבלקן שהוכחדו בשואה תחת השם "לכל קהילה יש שם". הכנס נערך בבית ווהלין בגבעתיים.

- 18) ביום שלישי 11/05/2010 התקיימה הרצאתה של הגב' תמר עדן בנושא "אימון בסינרגיה - מפגש עם עצמי". ההרצאה התקיימה בבית מפלגת העבודה, בכרמל בחיפה.
- 19) ביום שישי, 28/05/2010 ערכנו טיול בירושלים העתיקה ובכותל המערבי. את הטיול הוביל והדריך הרב ד"ר אליעזר פאפו.
- 20) ביום שבת 19/06/10 ערכנו טיול בקיבוץ שער העמקים. שמענו את סיפור הקיבוץ בצירוף סרט, סיורנו בקיבוץ וביקורנו בבריכה.
- עוד מתוכנן לנו עד סוף השנה:
- 1) ביום חמישי, 02/09/10 נפגש לקדם את פני השנה החדשה בתפוח ודבש. לאחר הברכות ירצה לנו מר בועז גבעון על "לוח השנה העברי". המפגש יתקיים ב"בית ביחד", רח' החשמונאים 99 תל אביב, ויחל בשעה 18:30.
- 2) כמנהגנו בכל שנה, גם השנה נפגש בפיקניק המסורתי ביער בן שמן. השנה אנו מציינים 75 שנים להקמת ההתאחדות. לכבוד אירוע זה, חבר הועד מר יוסף ז'מבוקי, מזמין את כולנו להתכבד בבשר "על האש". הפיקניק יערך ביום חמישי, ב- 23/09/10 (החג הראשון של סוכות). נפגשים החל מהשעה 10:00. לכבוד האירוע אנו בודקים לארגן הסעה בתשלום ליער. פרטים מדויקים נפרסם בהמשך.
- 3) ביום חמישי, 07/10/10 יערך בכרמיאל "ערב יוגוסלבי". על השירה בציבור ינצח מר יוליו פרסבורגר. בחלק הקולינארי נבקש מכל הבאים להביא מאכל יוגוסלבי טיפוסי. למי שיש תלבושת מסורתית בבית, מוזמן להגיע עמה למפגש. הערב יתקיים בבניין "עמותת התאחדות יוצאי חבר העמים" (על יד בניין משרד הפנים), רחוב-טיילת "משעול הרקפות" מס. 8, כרמיאל, 21701 טל: 04 988-5785 נפגשים החל משעה 19:00 (תודה לאלה ואהרון כהן מכרמיאל על העזרה בארגון האירוע).
- 4) ביום רביעי 13/10/10 יערך סיור במוזיאון ארצות המקרא בירושלים. נבקר בתערוכה "מאגיה ביהדות" בהדרכת מר פיליפ ווקסאבוביץ. ההדרכה דו לשונית.
- כתובת המוזיאון: רח' גרנות 25, ירושלים (קריית המוזיאונים - קרוב לכנסת)
- נפגשים בשעה 18:30 בכניסה למוזיאון להסדרת התשלום. יציאה לסיור בשעה 19:00
- יש להירשם לסיור בטלפונים: 050 3556841 או 050 3556842 מספר המקומות לסיור מוגבל! מחיר הסיור יקבע לפי מספר המשתתפים.
- 5) ביום חמישי 21/10/10 נקיים את האסיפה הכללית של העמותה. האסיפה תתקיים בבית הכנסת "בית דניאל" ברח' בני דן 62 בתל-אביב ותחל בשעה 18:00. כל חברי העמותה מוזמנים להשתתף באסיפה הכללית.
- 6) ביום שבת 23/10/10 נערוך טיול בקיבוצים: גלאון, בית ניר וגת ("היגוסלבי") בהדרכת עמירם דרמן. נושא הטיול: "הקבוץ המתחדש" - מקבוץ מסורתי-שיתופי לקבוץ חדש מופרט: שינויים ארגוניים, מבניים וחברתיים בקבוץ והשפעתם על המבנה הפיזי והאדריכלי של הקבוץ. פרטים נוספים ישלחו בקרוב. נא להירשם בהקדם לטיול, בטלפונים 050-3556841 או 050-3556842 וזאת בכדי שנדע אם מספר הנרשמים מצדיק הזמנת אוטובוס מתל-אביב.
- 7) ביום חמישי 28/10/10, השקת הספר "חסידי אומות העולם מסרביה" שאסף, ארגן וכתב מר מילאן פוגל. ההשקה תיערך בבית הכנסת "בית דניאל" ברח' בני דן 62 בתל-אביב.
- 8) בחודש נובמבר תתקיים בירושלים הרצאתו של מר בועז גבעון בנושא "השעון והזמן". פרטים יגיעו בהמשך.

כמו כן אני מביא בפני חברי העמותה את תמצית הדין וחשבון הכספי לשנת 2009.

תמצית דין וחשבון כספי ליום 31/12/09 (לא מבוקר)

ש"ח	ביאורים	הכנסות:
70,179	ביאור (1)	מדמי חבר
10,173		תרומה-ועידת התביעות
14,054	ביאור (2)	הכנסה מתרומות
18,466		הכנסה מפעולות תרבות
112,872		סה"כ הכנסות

הוצאות

9,529	משכורות ונילוות עבור קליטת עליה
49,399	פעולות תרבות
31,262	הנהלה וכלליות
<u>3,251</u>	הוצאות בנק
93,441	סה"כ הוצאות

עודף הכנסות

112,872	סה"כ הכנסות
<u>93,441</u>	סה"כ הוצאות
19,431	עודף הכנסות

ביאור (3)

ביאורים

ביאור (1): לפי החלטת האסיפה הכללית מיום 10/09/2009, הרישום לחברות לשנת 2010 החל ביום ההחלטה. כ- 175 חברים נרשמו ושילמו דמי חבר בין 10/09/2009 ל- 31/12/2009, דהיינו כ- 26,000 ₪ מהכנסות דמי חבר שייכים לשנת 2010.

ביאור (2): מתוך סה"כ התרומות שנתקבלו להלן פירוט התרומות שהתקבלו במהלך 2009 לאחר פתיחת הרישום ל- 2010 ביחד עם תשלומי דמי חבר 2010, או לחוד:

תרומות להתאחדות	₪ 3,816.00
תרומות לגשר ומוסט	₪ 500.00
תרומות לועדה סוציאלית	₪ 1,050.00

ביאור (3): ללא הגביה המוקדמת של דמי חבר ותרומות לשנת 2010 היינו נכנסים בשנת 2009 לגרעון של כ- 11,500 ₪.

שיפוץ בית העלמין בג'קובו

לפני כחודשיים הגיע אלינו בקשה של הקהילה היהודית בסרייבו, לעזור להם ולאסוף תרומות לשיפוץ בית הקברות בג'קובו.

אנו מודים מקרב לב לנטשה ודאדו פאפו שעזרו לנו בתרגום המייל לעברית. להלן תרגום המייל. "הקהילה היהודית בסרייבו יזמה מבצע איסוף כספים, לחידוש מצבות בבית העלמין היהודי בג'קובו. כבר כמה שנים שמנו לב, בהזכרות לקורבנות של מחנה ג'קובו, שלוחות הזיכרון הישנות התעקמו, החלודה תקפה אותם ושמות הנספים דהו ואף נמחקו, לכן החלטנו לחדש את המצבות אלה באמצעים שלנו, ובעזרת פעילות צעירי קהילת סרייבו, ואחרים שירצו להירתם למאמץ.

קיבלנו הצעת מחיר סבירה של 20 מרקים בוסניים ליחידה לכמות של 500 יחידות, כלומר 10,000 מרקים בוסניים (כ-5000 אירו) לכל הכמות.

בסרייבו אנו מצפים מכל משפחה, חברת הקהילה היהודית, שתתרום לפחות 20 מרק בוסניים (מחיר ללוח זיכרון אחד). נכון לעכשיו בפתוח מחמישה חודשים ההיענות היא טובה, אם כי לא לגמרי מספקת. עד סוף חודש פברואר 2010 אספנו סה"כ 2,840 מרק בוסניים ו-630 אירו. סכום זה עדיין לא מספיק בשביל לבצע את ההזמנה ולהתחיל עם יצור הלוחות. ננסה להרחיב את המבצע גם לקהילות היהודיות האחרות בבוסניה והרצגובינה וגם במדינות האחרות של יוגוסלביה לשעבר. נכון לעכשיו קהילת ניש תרמה 90 אירו, קהילת נובי סאד 50 אירו, קהילת בלגראד 300 אירו. אנחנו חושבים ששניתן להשיג עוד תרומות ולכן המבצע מתרחב גם לבלגראד, זאגרב, אוסייק, ספליט וערים אחרות.

בכדי להספיק לסיים את המבצע בשנת 2010 אנחנו מבקשים מכם, חברינו בישראל, במסגרת אפשרויותיכם כמובן, לעזור לנו ולתמוך כספית בפעילותנו, ולתרום סכום של 10 אירו למשפחה. בברכה, ובתקווה שגם הפעם הסולידריות תנצח! הקהילה היהודית, סרייבו."

עם קבלת בקשתם הפצנו בכל דרך אפשרית, לכל חברי ההתאחדות ובמקביל גם לעולי יוגוסלביה שאינם חברים בהתאחדות את בקשתה של הקהילה היהודית בבוסניה, ובמקביל גם כתבנו על כך בMOST מס' 3 שיצא ביוני 2010. ביקשנו "תרומותיכם על סך 50 ש"ח (פחות, אך אפשר גם יותר) ניתן לשלוח בצ'ק לכתובת התאחדות עולי יוגוסלביה ואנחנו נעביר אותה לקהילה היהודית בסריבו.

בו זמנית אנו מבקשים מאלה שבסוף יוני או תחילת יולי נוסעים לבוסניה והרצגובינה ומוכנים לקחת איתם את התרומות שיצרו קשר לאחד הטלפונים שלנו. בגיליון הבא נפרסם מה הייתה היענות וכמה תרומות נאספו. ובכן אני שמח להודיע כי אנשים טובים נרתמו למשימה ועד כה נאספו 1,650 ₪. להלן רשימת התורמים:

אלבחרי אבי 200 ₪,	לוי מירה 50 ₪,	שנער גבריאל 50 ₪,
לוי יוסף 50 ₪,	אטיאס רפאל 200 ₪,	דגן מנחם 100 ₪,
אביטל חנה 100 ₪,	כהן אסתר וראובן 500 ₪,	בורוביץ ברנקה ואילן 200 ₪,
שיינגוט לוטי 150 ₪,	קביליו ליליאנה ויוסף 50 ₪,	

אנו מודים מקרב לב לכל התורמים. רכשנו 350 אירו הכוללים גם את תרומת ההתאחדות לשיפוץ בית הקברות בג'קובו ושלחנו אותם בסוף חודש יולי לקהילה בסריבו.

אלעד איננו עוד

אלעד היה צבר. יליד תל-אביב, מהנדס חשמל ואלקטרוניקה ומומחה למחשבים. נפטר ממחלה ממארת, בגיל 60 ונטמן בזיכרון יעקב, עיר מגוריו. אלעד היה בנם של רחל וצבי לוקר ואחיה של תמר. הניח אחריו את משפחתו המתאבלת: אשתו נאוה, בתו הסטודנטית הדס ובנו עדו, סמל בשרות חובה בצה"ל. אלעד היה איש ישר דרך, בעל מקצוע נערך, שנון ובן משפחה נאמן. בשם כולנו אני מודה להתאחדות עולי יוגוסלביה לשעבר ולכל חברינו, ידידינו ומכרנו שהביעו את השתתפותם בצערנו. צבי לוקר.

מפגש עם עצמי – אימון בסינרגיה

ביום שלישי 11/05/2010 שמענו הרצאה של גב' תמר עדן בנושא אימון אישי וקבוצתי. ההרצאה נערכה בכרמל, בחיפה והייתה מעניינת ביותר. פרט לקווים ראשונים באימון אישי, שקיבלנו מתמר, היא גם ציטטה מספרים בנושא וסיפרה איך ניתן להיעזר באימון האישי לטובת המתאמן. מאחר ואנחנו ממש לא מבינים הרבה בנושא, ביקשנו מתמר שתכתוב כמה מילים לטובת כל חברי ההתאחדות. להלן המאמר שכתבה.

"בכל אחת ואחד נוכחת רוח יפה ועצומה, שאם רק ניגע בה, היא תאפשר לנו לחיות את הטבע האמיתי שלנו. התעוררות זו בחיינו אפשרית דרך מפגש עם האחר, ששופך עלי אור ומאפשר לי לחיות את עצמי מחדש, בזכות מה שהוא מעורר בי. זוהי הזמנה למפגש – קריאה לעצמי מחוץ לעצמי.

סינרגיה = מילה יוונית המתארת הופעת שתי אנרגיות או יותר, השופכות אור זו על זו ומאפשרות לראות ולחיות זו בזכות האחרת.

לחיות סינרגיה משמעו לפגוש את החיים ואת מה שהם מעוררים בי, להיענות לתנועה הפנימית ולמהות הטבעית שלנו. היענות זו יוצרת פעולות שבאות משמחה ואהבה. זוהי התנהלות שמובילה לחיבור לשפע ולמגוון הטבעיים והאינסופיים המובילים לפריצות דרך ללא כוח, שליטה ומאמץ. אימון = המתאמן מתעורר לטבעו האמיתי באמצעות המאמן. הוא מתפקד מכל מה שהמציא לעצמו במהלך חייו, החוסם אותו ומאפשר לעצמו לראות באמצעות המאמן המשמש מראה, את התפיסות הישנות והמגבילות.

ה"אני" הזה, שאיננו מחשבה, הוא מקור כל הדברים, שאינם ניתנים להסבר או לחיזוי. זהו המקור אשר תנועה בתוכו וממנו הינה חופש מלא, חופש שבא מאהבה, ענווה ועוצמה." תמר עדן – מאמנת אישית. 12/05/10

מירי דרמן.

טיול לשער העמקים.

ביום שבת ה-19.10 התקיים מפגש חברים בקבוץ שער העמקים. כידוע על קבוצת מייסדי קיבוץ שער העמקים נמנו עולים מיוגוסלביה ומרומניה. בהמשך, לאחר מלחמת העולם השנייה, נקלטו במקום בני נוער יוגוסלביים, ניצולי שואה. דברים אלה היוו רקע למפגש מעניין שיזמה ההתאחדות ואורגן בידיהן המסורות של אווה נהיר, מירי דרמן ולילי פפו. במפגש נפגשנו עם ניציגים מותיקי הקיבוץ, ניציגי הנוער של אז, מקרב ניצולי השואה שנקלטו בשער העמקים ו"יוגוסלבים" סקרנים מן השורה.

האירוע נפתח במפגש רעים במועדון הקבוץ. חלק מהאנשים נפגשו כאן לאחר תקופה ממושכת שלא פגשו איש את רעהו וכמובן שהייתה סיבה להתרגשות. בהמשך סקר חבר הקבוץ, גיורא שדמי, בעזרת מצגת, את תולדות הקיבוץ והציג גם את המאפיינים העכשוויים של הקיבוץ. "קיבוץ מתחדש" הנמצא בתהליכי הפרטה. מעניין היה לשמוע אודות השינויים הרדיקליים שעוברת החברה הקיבוצית ואפשר שנייחד לכך סיור בפני עצמו בעתיד. לאחר מכן ניתנו שלוש סקירות מפי "היוגוסלבים" שלנו: סקירה ראשונה, מפי בני אברבנאל, (חבר הקיבוץ, בן למייסדי שער העמקים) בנם של בויאנה שתבדלח"א ורודי ז"ל. בני תיאר את ילדותו הנהדרת בקבוץ. למרות שרמת החיים הייתה צנועה, לא הרגישו מחסור והיו מאושרים. בני הציג בצורה מרגשת את החיים של ילד בקבוץ השיתופי. כיצד גדל ב"בית ילדים. במנותק מההורים, על כל חוויות החברותא של ילדות בקבוץ. לסיום, בני ייחד מספר משפטים למתרחש בקיבוץ העכשווי. לאחר מכן סיפר רפי ראובני בצורה מרתקת על הילדים' ניצולי השואה, שנקלטו בקיבוץ. רפי, אחד מאותם הילדים, תיאר את הקשיים של ילדים, ניצולי שואה שהצטרפו לקיבוץ. החל מקשיי שפה, הבדלי מנטאליות בינם לבין ילדי הקיבוץ ה"צברים", העדר משפחה וכיו"ב. למרות כל הקשיים האלה ואולי בזכותם, נוצר קשר חברותי עמוק בין בוגרי קבוצת שדמה, אליה השתייך רפי. הם המשיכו לקיים יחסי חברות ומפגשים גם לאחר שבגרו והקימו משפחות. את קורותיה של קבוצת ילדים זו, תיעד רפי בספר שערך בשם "סיפורה של שדמה". קטעים מהספר הזה זכינו לשמוע בהרצאה. רפי העניק להתאחדות את ספרו בצרף הקדשה. יהיה מעניין לקרוא את הספר במלואו.

לאחר רפי ראובני, נשא דברים בועז גבעון. גם הוא נער ניצול שואה שנקלט בקבוץ. גם בעז תיאר את החיים של "ילד חוץ" בקבוץ ואת הערכים שספג בקבוץ ובעיקר את ערך העבודה, מעל לכל דבר אחר. מה שהשפיע על בועז הייתה העבודה בענפי המשק השונים, חשיבות העבודה ומוסר העבודה, אלמנטים שהולכים ונעלמים בחברה הישראלית.

לאחר ארבע הסקירות, יצאנו לסיור במשעולי הקיבוץ ב"פיקודה" של אווה נהיר, אשר הובילה את ה"כוח" רכובה על קלנועית. לפי מה שנמסר לנו, אווה היא כבר לא ילדה צעירה, אך זאת לא ניכר היה... במרץ, באנרגיה ובנחישות שהובילה את שיירת המטיילים בשבילי הקיבוץ. בקרנו באזור המשקי, באזור מפעל דודי השמש "כרומגן", ב"דויר המוגן" הסיעודי הקיים בקבוץ, באזורי המגורים של החברים וקינחנו במדשאה אשר לצד בריכת השחייה.

משה בן-שחר

הסכם תרומה בתמורה להנצחה

לפני מספר חודשים, פנה אלי אדריכל רפאל אטיאס בהצעה להקים קרן משותפת לו ולהתאחדות, בה הוא ישקיע את הקרן וההתאחדות תהנה מה"פירות" של הקרן. למעשה הפניה אלי הייתה דרך מכר משותף ורק אחר שהנושא החל להבשיל נוצר המגע הישיר. אדריכל רפאל אטיאס, יליד סרייבו, מתגורר בחיפה. הוא כבר הקים, לפני כשנתיים, קרן דומה עם ארגון האדריכלים והארכיטקטים ועכשיו בכוונתו לעשות את אותו הדבר, במטווה זהה איתנו. הקרן שתוקם תנציח את שמם של אדריכל רפאל אטיאס ושתי אחיותיו אני אטיאס/ישראל ז"ל ופיני/שרה אטיאס ז"ל ובתמורה תוכל ההתאחדות עולי יוגוסלביה להשתמש בפירות שתניב הקרן למטרות ספציפיות שיפורטו בהסכם.

חודשים ערכנו טיטוט של הסכם, נפגשתי עם מר אטיאס ועם עורך דינו, שינינו שיפצנו ועתה סוף סוף אני יכול להגיד שיש לנו הסכם מוסכם.

אני מצרף לעלון הזה את ההסכם לעיונכם. באסיפה הכללית, שתיערך היום חמישי 21/10/2010 בבית הכנסת "בית דניאל" ברח' בני דן 62 בתל-אביב, אני אעלה את ההצעה לאמץ את ההסכם ולאשר לנו, לוועד, לחתום על ההסכם.

אבקש לציין שזה הנוסח הסופי, לא ניתן לשינויים וצריך לקבל אותו בשיטת "הכל כלול".

דמות האישה באומנות

ביום שני ה- 03/05/10 הרצתה לנו, חברתנו, ד"ר מרים ריינר על דמות האישה באומנות. ההרצאה התקיימה ב"בית קהילות העולים" בירושלים והקסימה את כולנו. כשמסתכלים על דמות האישה בציור, ב 99% רואים אותה מתוך עיניו של הגבר. במהלך ההיסטוריה הגברים ציירו אותן, הם היו הצופים העיקריים בתמונות, והם גם רכשו והציגו אותם. המצב השתנה רק במאה ה-20.

שני פסלים מהתקופה הקלאסית, כ-250 שנה לפני ה"ס, שהתגלו בתקופת הרנסנס, נתנו השראה לציירים לצייר ציורי ערום. אלה הם הפסלים של "אריאדנה ישנה" ושל "ונוס פודיקה". בעקבותם צייר ג'ורג'ונה בשנת 1500 בקירוב את "ונוס הישנה" בנוף, ציור עדין כשהעירום קשור לטבע, וטיציאן את "ונוס מאורבינו", ב-1538. בציור זה העז טיציאן לצייר אותה בעירום, אבל בעיניים פתוחות, ככלה שמתכוננת לחתונה.

השינוי הדרסטי חל בשלהי המאה השמונה עשרה בזרם הרומנטי. הזרם החדש והמודרני הזה התפתח כתוצאה של השינוי החברתי שהחל באנגליה, קשור להתפתחות המהירה והמהפכה התעשייתית. מאנגליה הוא התפשט במהירות רבה בארצות אחרות באירופה.. אז גויה מצייר את "מחה העירומה" ואת "מחה הלבושה" בשנת 1800, והגוף של מחה כבר לא קלאסי, אידאלי אלא

יותא ריאליסטי. הפוזה שלה יותר מגרה עם מבט ישיר ונועז לכיוון הצופה.

במקביל לרומנטיזם קמה בצרפת תנועה חדשה, הנאו-קלאסיזם. אנגר, ב"המתרחצת" מ-1808, מיצג קו ישר קלאסי. הוא מצייר את האובייקט מהגב, מוצנע ולא מגרה עם קור טוב של מסתורין מזרחי, דמיון, תשוקה מוסוות בתוך עולם לא קיים בפריז והמערב..

כנגד אנו מוצאים את השימוש העכשווי באישה הקלאסית. דלקרואה, ב"חרות בראש העם" 1830, מצייר את הדמות הקלאסית, חצי עירומה, לבושה בשמלת בד ניאוטריטית ולמרות הפוזה הקלאסית מחזיקה בדגל צרפת ובנשק. דלקרואה היה הראשון שבאמת יצא למזרח וצייר דמויות אמיתיות, למשל, ב"נשות אלג'יר" ב-1834.

בהמשך ההרצאה עברנו לתקופות יותר עכשוויות. אסכולת ברביזון המייצגת קבוצת ציירים שפעלו בכפר ברביזון בצרפת בין השנים 1830-1870. הצייר מילה, "המלקטות" 1857, מייצג את התקופה הזאת. הוא מצייר אישה פשוטה, כפרית, לא ונוס ולא נשים עשירות אלא נשים פשוטות שמשתלבות עם עבודה בשדה והטבע. בכדי לשלב אותן עם הטבע הוא מצייר ערמות של שחת כמגבילות את תנועתן. אצל מילה הנשים סגורות בעולם שלהן ללא קשר עם האנשים מסביב. אמן ריאליסטי נוסף הוא גוסטב קורבה, עלמות "צעירות ליד נהר סו", 7-1856. הוא צייר שם נשים צעירות נחות, לבושות, אבל גם

על ציור כזה הוא ספג ביקורת: לנשים רואים את התחתיות שלהן והאישה שוכבת בתנוחה מגרה עם עיניים חצי פתוחות. הקהל הבין שמדובר ביצאניות ולכן הבורגנים העבירו ביקורת על הציור. הציור של אדוארד מנה, "ארוחת בוקר על הדשא", 1863 גם גרר תגובות מאוד קשות. הפריע שהגברים לבושים והאישה עירומה מסתכלת ישר אל קהל הצופים במאין התרסה. מסביבה הבגדים שלה, מה שמרמז שקודם הייתה לבושה! הקשר בין גברים לבושים לאישה עירומה, הופיע

כבר בשנת 1510, בתקופה הרנסנסית, אבל שם הן היו כאילו מוזות, לא אמתיות. מנה עשה מהפכה גדולה עוד יותר עם התמונה שלו "אולימפיה", 1863. בתמונה היא נועזת, שוכבת על מיטה לבנה ונקייה, סביבה החתול השחור שלה ועוזרת שחורה. הצופים זיהו בתמונה יצאנית מוכרת בפרז'וזו הייתה התרסה כנגד הקהל וביקורת נגד דו-פרצופיות של המוסר הבורגני.

ככל שמתקדמים לתקופות היותר מודרניות אנו מוצאים כעיקר את המשחק הצורני, אצל האימפרסיוניסטים יש משחק בצבעים בלי הרבה רמזים ומסרים. קמי פיזרו, ב-"אישה כפרית צעירה עם כובע", 1880, ממשיך את הכיוון של המשחק הזה של אור וצל ומשחק בצבעים. דגה, "שלוש רקדניות", 1873 מכניס את התנועה לתוך התמונה והשפעת המצלמה. דגה גם פיסל "רקדנית בת 14", 1879-81. הוא פיסל אותה בשעווה בסגנון ריאליסטי, עם רצון לתפוס את הרגע. הוא הלביש את הנערה בשמלה אמתית של רקדנית, להביע אמינות וריאליזם. הוא בוחר בנערה בת 14 שהגוף שלה עדיין אינו בשל כגוף של אישה, גם גישה חדשנית ואנטי-קלאסית.

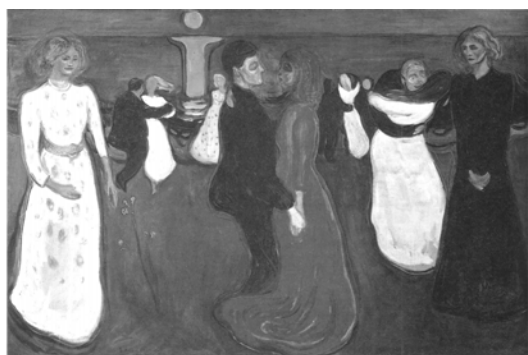
באנגליה של אותה תקופה, וויסלר, ביצירתו "סימפוזיאל מס 2, נערה בלבן", 1862 מזמין את הצופה להסתכל בשתי דרכים: האחת נערה בלבן-ריאליסטי - והשני סימפוזיאל מס' 2- להתייחס לתמונה בדרך מופשטת כמו למוסיקה.

בתקופה הפוסט אימפרסיוניסטית אנחנו מוצאים את ז'ורז' סרה, עם תמונתו "אישה יושבת", 1881-2, בצורה גיאומטרית ומאוד פשוטה ושטוחה, ואת פול סזאן, שדמויות שלו בנויות מאלמנטים גיאומטריים בסיסיים: כדור חרוט וגליל. הוא משתמש בצבע מונוכרומי שאיפשר לשחק עם הצורות בלבד.

פאבלו פיקסו ממשיך רעיונותיו של סזן ומסכם בתמונתו, "העלמות מאביניון", 1907, את כל הסיפור. תמונתו חתוכה לצורות גיאומטריות. התמונה מסמלת שבר של העולם המוכר ומכניסה השפעה של אומנות חדשה ואחרת: פרימיטיבית ואפריקאית. פיקסו עשה הרבה סקיצות עד שהגיע לתוצאה הזו והסקיצות מספרות הרבה סיפורים סביב התמונה, שבסוף נעלמו והישירו רק את המשחק הצורני הנועז.

וואן גוך לעומת זאת, ב-"שיר ערש (גב' רולן)" ינואר 1899, מנסה קו חדש. סגנון הבאטי וגס, כל הפרופורציות מאוד מעוותות, והדגם הפירחוני מסביב לא מתאים ומתנגש עם דמות האישה. זה עולם פוסט-אימפרסיוניסטי עם דגש על הפשוט, הפרימיטיבי והרגשי.

בנוסף ישנו הסימבוליזם עם דגש על העולם הפנימי, התת מודה ורוחניות. אדוארד מונק, ריקוד החיים 1899, מתאר בתמונה באופן סימבולי חיים של אישה מגיל נערה לאישה בוגרת ועד לגיל זיקנה ומשתמש בצבעים סימבוליים (לבן, אדום, שחור) לציין זאת. גם האקספרסיוניזם הגרמני הציב גישה חדשה.

קירכנר, ב-"דיוקן עצמי עם דוגמנית" 1916, מצייר נשים במלחמת העולם הראשונה. הוא חוזר לצייר פרוצות אבל קשה לראות זאת כי הן דומות לציפורים ולבושות בבגדים שחורים עם קווים חדים ומשולשים.

לקראת סיום ההרצאה, עברנו בקצרה לנושא דמות האישה באומנות היהודית. הציירים היהודים הצטרפו ליצירה אמנותית רק בתקופות המאוחרות, כי רק אחרי תקופת ההשכלה ואמנציפציה התחילו ללמוד את הציור ולהופיע כאמנים.

אצל מוריץ אופנהיים, הצייר היהודי מגרמניה, "שובו של המתנדב יהודי" 1933-4, הנשים חלק

של חיי המשפחה היהודית. החייל וארוסתו נראים מודרניים בזמן שאם המשפחה שייכת לעולם הישן ומסורתי יותר. לעומת זאת בציורו, "שבת אחרי הצהריים" 11866, הנשים לבושות בבגדים עכשיויים קוראות ספר ולכן הן משכילות. בציורו, "סוכות", רק המשרתת הגויה נראית יפה ומושכת ושאר הצעירות היהודיות לבושות למהדרין.

מאוריצי גוטליב, הצייר היהודי הפולני, משנה את הגישה השלילית כלפי שיילוק, הדמות של מלבה בריבית המופיע בסוחר מוונציה, מאת שקספיר. בתמונתו "שיילוק וג'סיקה" מ-1876, הוא מציג את שיילוק כאב אוהב ואילו ג'סיקה היא הדמות השלילית, עיניים חצי סגורות - היא "פאם פאטאל" המסוכנת. בתמונה היא הזאת שמנסה להוציא את המפתח מכיסו בכדי לגנוב את כספו.

ההרצאה שלוותה בשקופיות של כל התמונות הרלוונטיות הסתיימה מהר מידי! כל הנוכחים היו צמאים לעוד ולכן ביקשו מד"ר מרים ריינר להרצות לנו הרצאות נוספות בנושאי אומנות. מרים הסכימה כמובן לתכנן הרצאות נוספות. מרים וועדת התרבות של ההתאחדות יתאמו את ההרצאות ומועדיהן תפורסמנה בהמשך.

אנו מודים לד"ר מרים ריינר על רצונה הטוב ועל הענותה לכל בקשותינו. כיף לעבוד איתה כפי שכף לשמוע אותה.

תרומה במקום מתנה

בתחילת חודש יוני השנה, חגג מר ראובן כהן מנהריה, את יום הולדתו ה-80. כמיטב המסורת הגיעו למסיבת יום ההולדת הרבה קרובים וחברים. ראובן, חתן השמחה, מבעלי סוכנות הנסיעות "ליר טורס" החליט להמיר את המתנות שחבריו אמורים להביא לו, ליום ההולדת, בתרומה להתאחדות. הוא ביקש מכל מי שמגיע להרים תרומה ולהביא המחאה לפקודת ההתאחדות וכך אסף ראובן 3,450 ₪ שנתרמו: 1,000 ₪ לקרן הסוציאלית ו 2,450 ₪ להתאחדות.

בשם כל חברי התאחדות עולי יוגוסלביה לשעבר, אנו מאחלים למר ראובן כהן הרבה בריאות, אושר ושמחות ומודים לו על הרעיון והיוזמה. כן ירבו כמוך! אנו מודים גם לאנשים הטובים שהשתתפו בשמחתו והרימו את תרומתם להתאחדות.

נעמי ודב ענבר	דניאלה ואלכסנדר וקסלר	חווה ופרופ' אילן טימור
דוריס ועמנואל מלמד	אסתר ואנדראס מאייר	דינה ומאיר פרנק
ד"ר איבנה וגיל ויסבלך	לאה אפפל ומאיה רץ	נעמי וירון שטרן
רות ושלמה לנדאו	יהודית אדר-מרטון	בטי אנגל
אורה גת	הדי גורן	אסתר ניר
נעמי צפוני	דינה ודוד מאסטרו	מירה כהן

עמר פייר בת 13

טיול שורשים בעקבות עבודת שורשים

השנה במסגרת חגיגות בני המצווה כתבנו עבודת שורשים, אני באופן אישי מאוד נהניתי מהתהליך, למדתי, חקרתי, הקשבתי, פשפשתי בתמונות ובמסמכים מן העבר של המשפחה שלי והעמקתי שורשים.

לאחר שהורי, שהיו שותפים מלאים לחקירותיי, קראו את העבודה החלטנו לצאת למסע שורשים בעקבות העבודה בכדי לראות במו עניינו את מחוזות עברינו. לטיול הזמנו את סבא דוד שנולד ביוגוסלביה, סרביה של היום. סבא מאוד התרגש מהזמנתנו ולאחר שבועיים מיום הגשת העבודה יצאנו לדרכינו.

ב 3 בלילה של יום חמישי עלינו אחיותיי הוריי וסבא דוד על הטיסה להונגריה (בודפסט) ובידינו מצבה יהודית של אביו של סבא דוד. פנינו היו מיועדות לכפר בוגיבו, בו נקבר סבא רבא ודיסלב (אליעזר) פייר, אשר נפל בשלהי מלחמת העולם השנייה, בהיותו לוחם בכיר בפרטיזנים.

עוד משימה הייתה לנו, למצוא את מקום הולדתו של סבא דוד שחשב שנולד בכפר פטרו וסאלו אך לא היה בטוח בכך.

כבר עם נחיתתנו בבודפסט ירדנו לכוון סרביה, שם רוכזו מאמצינו בחיפוש אחר עברו של סבא. בדרך סבא סיפר סיפורים רבים מילדותו, ואמר לנו מה הוא רוצה שנחפש, סבא היה נרגש מאוד ואני איתו.

המקום הראשון אליו הגענו, כבר באותו יום היה בית הקברות הנוצרי, של בוגיבו, שם מצאנו בין הקברים את קיברו של סבא רבא אליעזר, על הקבר היה צלב שבור, אותו זכר סבא שאחיו הבכור ניפץ כאשר חזרו למקום לאחר המלחמה. על הקבר הנחנו את אבן השיש הכתובה בעברית, את הצלב הסרנו בעזרת אנשי מקצוע במקום. ההתרגשות הייתה גדולה, השלמנו משימה לאחר 64 שנים מאז נקבר.

בימים שלאחר מכן עברנו בכל הכפרים בהם הסתובב סבא, אימו ואחיו בזמן המלחמה. הגענו לכפר פטרו וסלו, בו חשב סבא שנולד, נכנסנו לעיירה שנראתה כמו בסרטי השואה של פעם, טלפון עם חוגה גדולה, מכונת כתיבה ישנה והרבה ספרים צהובים וישנים שהוציאו לכבוד סבא, לפתע כשאנחנו שואלים על כל בני פייר ואדלר, שם משפחתה של אימו, אומרת לנו הגברת, שהייתה לבושה גם כמו פעם, שמצאה רק "אנדיריה פייר" (שזה בעצם שמו של סבא שלי לפני עלייתו לארץ) נכתב ע"י אימו ואביו בחתימותיהם המקוריות קלרה וודיסלב פייר. סבא התחיל לבכות ואנחנו אחריו. בגיל 75 מצא את המקום בו אימו ואביו באו לבשר על הולדתו. עוד באותו יום קיבל סבא תעודת לידה.

במשך הימים הבאים חווינו המון חוויות מרגשות ומשמעותיות. כמו ביקור בבית היתומים בו למד, מקום הולדתם של אביו ואימו ועוד ביקור אחד בבית קברות יהודי בכפר נידח, בוגיבו.

הלכנו אחרי סבא שלי שלקח אותנו למין ג'ונגל כזה, שבו יש בית קברות יהודי. בית הקברות הזה לא נראה ממש בית קברות, מכון שהיה מכוסה כולו בצמחיה פראית ובקושי נראו המצבות. אני וסבא שלי הורדנו בכוח איזה צמח מטפס מאחת המצבות ובקושי ראינו שכתוב שם לאה. סבא ואני הבטחנו ללאה שאנחנו נחזור ונטפל בבית הקברות היהודי. מכון שהכול היה כתוב בעברית יכולתי גם אני לקרוא.

חווייה זו של הטיול לא תשכח לי לעולם, ואני חושבת שזו חוויה שאסור לשכוח.

כשטיילנו במקומות היפים הללו של סרביה וקראטיה, ראינו, בעניים שלנו נופים ויערות יפים, הכול ירוק, ואז סבא אמר פה ברחנו מהגרמנים, פה הרגו את הדודה, פה ישנו בלילה בחוץ, מה אני צריך לחזור לסיוט הזה. אמרתי לו " סבא, אל תשכח שאתה חוזר לכאן כמנצח! אתה חי! הקמת משפחה לתפארת במדינת ישראל, ואתה שב לכאן עם משפחתך, גאה!

אני מרגישה שזכיתי להיות עם סבא שלי באותם מקומות בהם הוא חווה חוויות כל כך קשות בשנות ילדותו הראשונות, וכיום בעת היותו מבוגר שב לשם, גאה ובעל משפחה.

הגב' מרים אביעזר בראיון עם הגב' רינה שוסברגר

בעקבות המונדיאל

נזכרתי שגם לנו, היוגוסלבים בארץ, היה שופט כדורגל ידוע, מוני קריו. שמו הלך לפניו וכשהיה ויכוח בין שתי קבוצות כדורגל היו אומרים; "נלך למוני, מה שהוא יחליט יתקבל".

"אני פשוט אוהבת כדורגל" כך פתחה רינה שוסברגר את השיחה אודות אביה מוני קריו והמשיכה לספר: "אנחנו משפחה של אוהדי כדורגל. עכשיו, כשהיה מונדיאל לא יצאתי מהבית וראיתי כל משחק. אני פשוט אוהבת כדורגל".

"מתי התחילה האהבה הזאת" שאלתי?

"בילדותי לפני מלחמת העולם השנייה, כבר אז היה אבא שופט כדורגל, הוא הדביק באהבתו לכדורגל את כולנו. זכור לי משחק שנערך בסקופיה. ירד גשם, המגרש היה מכוסה בבוץ ומים, היה קר, אבל אנחנו הלכנו לראות את המשחק שהיה חשוב. וכשאני אומרת אנחנו זה אחי, אני שהייתי בת 12 וגם אמא. היית צריכה לראות את האישה הקטנה והמבוגרת קופצת, צועקת ומוחאת כפיים כל פעם שהקבוצה שלנו נתנה גול.

מוני קריוז"ל

אבא היה ידוע בין הספורטאים בסקופיה ואז פרצה המלחמה. הייתי בת 7 כאשר ביום אחד ב-11.03.1943, נלקחו כל יהודי מקדוניה, למשרפות של טרבלינקה משם איש לא חזר.

באותו יום משפחתי כלומר ההורים אחי ואני הצלחנו להתחמק מהגירוש בעזרת חברים מקדונים, חברים של אבא, כנראה ספורטאים. אחד מהם היה אח של האחות טרזה. הוא השיג עבורנו ניירות מזויפים עם שמות מוסלמים ודאג שבכל נקודה בדרך לאלבניה מישאוו מקבל אותנו, קולט אותנו ועוזר לנו להמשיך. הייתה גם רופאת שניים מקדונית (שאני זוכרת רק את שמה הפרטי Dr. Vasiljka) שקיבלה אותנו לכמה ימים שהיו קריטיים ביותר. עברנו את הגבול לאלבניה, אבל הדרך לטירנה הייתה קשה, הלכנו הרבה ברגל, טיפסנו על הרים אבל בסוף הגענו למקום מבטחים כי בזמן הכיבוש האיטלקי היינו מוגנים. בסוף 1943 כאשר הגיעו הגרמנים לאלבניה ברחנו מטירנה הבירה ומצאנו מסתור בכפר נידח ושם נשארו עד סוף המלחמה. התקופה הזאת הייתה קשה מאד, רעב, פחד מהפצצות, פחד שיגלו אותנו ומה שאני הכי זוכרת זה נחשים; היו כל כך הרבה נחשים שיכולנו לחיות רק על המרפסת העליונה.

כאשר חזרנו לסקופיה נודע לנו גודל הטרגדיה. של כל בני הדודים ובני משפחות משני הצדדים שנספו בטרבלינקה ובסיימישטה.

"מתי אבא חזר לכדורגל?"

"אחרי המלחמה, חזרנו לסקופיה, אבא עשה קריירה של שופט כדורגל וב-1946 מינו אותו לשופט בינלאומי של FIFA. הוא קיבל גם מדליה ותעודת הוקרה. כשבאנו ארצה ב-1949 היה לאבא כבר שם כשופט בינלאומי וקיבלו אותו בזרועות פתוחות.

"אילו קבוצות הוא שפט?"

"קבוצות הפועל, קבוצות מכבי ובית"ר וקבוצות עילית באירופה". כמובן שהכל נעשה בהתנדבות, היה צריך לפרנס את המשפחה ולכן עבד כקופאי באגד.

"האם גם הילדים אוהבים כדורגל?"

"כן, אבל לא כולם אוהדים של אותה הקבוצה ויש הרבה ויכוחים בבית. אחי, למשל, אוהד של בית"ר ירושלים ואני את הפועל ת"א וכמובן על בסיס זה לפעמים היו ממש רבים"

"אז המונדיאל הוא חגיגה בשבילך?"

"כן, רק אין כבר אותה שמחה כמו פעם".

רינה בצניעותה, לא הרבתה לספר על עצמה לכן העתקנו מספרה של ג'ני לבל "אתמול היום" מה שכתבה ג'ני אודותיה:

"שוסברגר רינה לבית קריו (סקופיה 4.3.1936) עלתה בדצמבר 1949. עברה את שער-העלייה ליד חיפה, את מחנה העולים ג'ליל ליד הרצליה, ויחד עם עוד 25 ילדים נשלחה לשער-הגולן, שם למדה עברית. עברה לגור עם הוריה בראשון-לציון, שם החלה לעבוד בבנק הפועלים. התגייסה לצה"ל, וכאשר השתחררה בתום שנתיים בדרגת סמלת, קיבלה בחזרה בבנק. למדה והתקדמה והתחילה בשרשרת של תפקידים בכירים בבנק. נישאה למאיר-טומי שוסברגר וילדה שלושה ילדים. הוצא לה לנהל סניף בנק, ולמרות חששותיה ובגיבוי משפחתה קיבלה את המשרה ב-1973, וכך הייתה לאישה הראשונה המנהלת בנק. הצליחה מאוד בעבודתה זו, ולכן מינו אותה ב-

1991 למנהלת סניף גדול במרכז ראשון לציון, בו עבדה עד שפרשה לגמלאות. היום היא פעילה במועדון לניצולי שואה".

אבל אי אפשר לדבר על רינה ולא להזכיר את בעלה שזכור לחברי ההתאחדות ובמיוחד לעולים החדשים מהעלייה האחרונה גם כשליח וקולט עלייה בארץ. ביתם של רינה וטומי היה לעולים רבים בית ראשון בארץ, מיטה נוחה וארוחה ביתית.

"כל כך קשה לי בלעדיו, אינני יכולה לשמוח, גם לא ממונדיאל", אומרת רינה.

רינה, טומי והנכדה שרון ביום השואה ביער שורש. כאשר שרון, שחזרה ממסע לטרבלינקה סיפרה שמילאה את בקשת סבתא ושמה אבן מישראל על המצבה במחנה. כולנו זוכרים את הקול הרועד ודמעות בעיניה כאשר אמרה בסרבית BABA; DEDA, VOLIM VAS (סבתא וסבא, אני אוהבת אתכם).

HITACHDUT OLEY EX YUGOSLAVIA
108, Alenby St., P.O.B. 2705, Tel-Aviv 61026
Tel: 050-3556841, 050-3556842

התאחדות עולי יוגוסלביה לשעבר ע"ר
רח' אלנבי 108, ת.ד. 2705, תל-אביב 61026
טל: 050-3556841, 050-3556842

E-mail: hitahdut@gmail.com

הצמנה לאסיפה הכללית של העמותה

התאחדות עולי יוגוסלביה לשעבר ע"ר מצמינה את כל חברי העמותה לאסיפה הכללית לשנת 2010.

על 930 היומ:

1. בחירת הפאליס האסיפה הכללית: נשיאות האסיפה הכללית, מזכיר ורשם הפרוטוקול ובחירת סופרי הקולות באסיפה.
2. דיו"ר היו"ר על פעילות ההתאחדות בשנה החולפת.
3. דיו"ר עורק העלון MOST ודיו"ר ראשי הוועדות על הפעילות בשנה החולפת.
4. אישור דוחות כספיים לשנת 2009.
5. אישור דיו"ר מילולי לשנת 2009.
6. החלפת תקנון ההתאחדות ואישור התקנון החדש.
7. בחירת יו"ר ההתאחדות וראשי הוועדות תוכנית עבודה לשנה הבאה.
8. חילופים והשלמות באחד ההתאחדות.
9. הסכם תרומה בתמורה להנצחה.
10. שונות.

האסיפה הכללית תתקיים ביום חמישי 21/10/2010. בית הכנסת "בית דניאל" ברח' בני דן 62 בתל-אביב. ותחל בשעה 18:00. לא נתכנס מניין של רב אחר העמותה. תוק שעה מהלחם הנקבה. תיזחה האסיפה בשעה נוספת ואז תחל הישיבה. החברים הנכונים יהיו רשאים לדון ולהחליט. יהיה מספרם אשר יהיה.